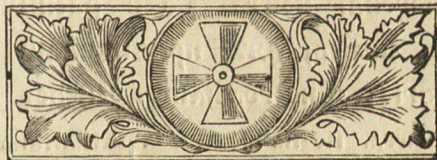

динъ лѣсъ въ единъ горъ не ма е грижа: само преди умираието си, да но са сподовѣх да са причастихъ съ пречистото тѣло Твое и кръвъ. Ако та имамъ въ тоа часъ съ мене, то не са боѣх отъ погыбель. Съ такавъ пѣтнинъ сѣмь увѣренъ че ще да достигнѣх до пристаницето на небесното Твое царство.

Прочее, о Христіанино, кога са причастишь: то са варди да не загъбишь това, що си придобылъ. Варди добръ за да не падне отъ тебе скъпоцѣнниѣтъ камъкъ. Варди са отъ всички страны, за да го не извади лжкѣиѣтъ отъ дѣшѣтъ ти. Оскатилъ ли си са съ свѣтиты? живѣй като свѣтъ. Излѣзълъ ли си чистъ изъ банѣтъ на Божіѣта благодать? не впадай въ нечистотѣтъ на прежніѣ твой грѣхъ. Исцѣлилъ ли си са въ дѣшѣтъ? не са прилѣпѣвай пакъ до първата си болѣсть. Съединилъ ли си са съ Христа? то и прѣвѣкавай съ Христа, и дѣмай: Ѣсанна, благословенъ градъ въ йма Гдѣне. Комѣто слава во вѣкы аминь.

ВЪ СВАТЫѢ И ВЕЛИКЫѢ ПАТЪКЪ.

НА СПАСИТЕЛНАТА СТРАСТЬ.

Какъ направилъ Богъ человекъ, и какъ направилъ человекътъ Бога? Богъ, въ раа на сладость-та зель пърстъ отъ земята, създадъ тѣлото съ рѣцѣтъ Ти; въздъшевилъ го съ дѣханіето Ти, почель го съ образа Ти, и направилъ человекъ. Человекъ, на гора Голгода довелъ Богочеловекъ Исуса до това (състоаніе), чтого Той станълъ безобразенъ, бездѣханенъ, всичкиѣтъ окръжавенъ, всичкиѣтъ мурененъ, прикованъ на едно дръво. Глѣдамъ тамъ единъ Адамъ, какъто го създадъ Богъ, въздъшевенъ образъ Божій, увѣнчанъ съ слава, и честь; самовластенъ царъ надъ всичкиѣтъ въ подсъзнечнѣтъ твореніѣ въ на-